U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr.Václava Novotného v právní věci žalobce: **O. K.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 21. 7. 2004, č. j. 47 Az 760/2003 - 26,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností, podanou osobně dne 27. 9. 2004 u Krajského soudu v Praze, se stěžovatel domáhá zrušení rozsudku tohoto soudu ze dne 21. 7. 2004, č. j. 47 Az 760/2003 - 26, kterým byla zamítnuta jeho žaloba podaná proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 6. 2003, č. j. OAM-275/VL-19-P15-2003.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně kasační stížnost, byl stěžovateli soudem doručován na adresu P. s. S. p. R., S. p. R., na které se v té době zdržoval.

Podle ust. § 46 odst. 4 o. s. ř. nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastižen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Pokus doručovatele doručit dne 30. 8. 2004 stěžovateli zásilku na výše uvedené adrese nebyl úspěšný, neboť stěžovatel nebyl zastižen a zásilka byla proto téhož dne uložena. V úložní době si stěžovatel zásilku, obsahující rozsudek soudu, nevyzvedl, proto k jeho doručení došlo ve smyslu § 46 odst. 4 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.) ve spojení s ust. § 42 odst. 5 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) posledním dnem úložní doby – tj. ve čtvrtek 9. 9. 2004.

Dne 20. 9. 2004 se stěžovatel dostavil ke Krajskému soudu v Praze, kde mu byl rozsudek předán.

Za den doručení rozhodnutí, od kterého počíná běžet lhůta k podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 5 s. ř. s.), však nelze považovat den, kdy si stěžovatel rozhodnutí na soudě osobně převzal – tj. 20. 9. 2004, neboť se tak stalo poté, co uplynula desetidenní úložní doba, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se adresát o tomto uložení nedozvěděl (§ 46 odst. 4 o. s. ř.).

Protože nebylo prokázáno, že by se stěžovatel v místě doručování nezdržoval, je třeba vycházet z toho, že rozsudek krajského soudu byl účinně uložen na poště dne 30. 8. 2004; za den doručení písemnosti se proto považuje poslední den úložní doby – tj. čtvrtek 9. 9. 2004.

Dle § 106 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku krajského soudu stěžovateli – tj. čtvrtek 9. 9. 2004. Ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. den následující po dni doručení je považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s.

Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - tj. dnem doručení, a to na čtvrtek 23. 9. 2004.

Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. byl čtvrtek 23. 9. 2004 posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost podaná osobně u krajského soudu dne 27. 9. 2004 byla podána opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, s. ř. s.).

V Brně dne 24. června 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu